

Gönülde Çoğalanlar

Mustafa Sami

Şayet sevgiliyi tanımlayacak olursam, benim için zevkli bir uğraş; ne yalan söyleyeyim, rutin geçen hayatın içinde farklı ve tatlı bir telaş.

*

Ey sevgili; seninle ben, kuzey ile güney yarım küre gibiyiz. Bende gün başlarken sende güneş batıyor. Sende samimi bir yürek, tertemiz bir dilek, ince bir nezaket, tatlı bir dil, derin bir sezgi, engin bir kavrayış, nihayetinde kelimelerle alışılmadık tatlı bir oynayış var.

*

Seni karşımda görünce, içimi bir ateştir kaplıyor, yangın yerine dönüyorum. Ta ki gönlüm, güzelliğine alışana kadar, bir o yana bir bu yana savrulup duruyor.

*

Uzaydaki kara delikler bütün cisimleri içine çekip yok ederler ya işte öyle, sende de yay gibi kalkık kaşların altındaki çukura yerleşmiş bir çift göz var ki, ona bakanları hapsediyor; ama bir farkla, bu, ondaki sıcaklığı görünce buzları çözülen gönül erine benziyor.

*

Sevgilinin samimiyetiyle duygularının vefalı dalgaları birleşince, gönül de şarap içmiş gibi kendinden geçiyor; kapanmayan bir yara olur ya gönülde, işte öyle, bu yara da, kapanmadan öylece duruyor.

*

Epeydir dizginlediğim duygularımı serbest bırakınca gördüm ki, gönlümdeki ateş hiç sönmemiş, için için yanıp durmuş; kimi zaman alevlenmiş, kimi zaman sessizliğe bürünmüş.

*

Gönlümdeki külleri eşeledikçe, kim bilir daha ne günler görecektim: Belki zamanın lehime döndüğü gün, bıraktığım o yere geri dönecek; belki de zamanın aralığında, bir yıldız gibi parlayıp sönecektim...